

Tehetségek fóruma

Gallai Judit: Nocturnalis narrativa

Gallai Judit 2022-ben Derkó ösztöndíjas

Gallai Judit: Nocturnalis narrativa

Víziójának megidézésére egy festő használhat a természeti környezetben előforduló látványelemeket éppúgy, mint absztrakt formákat. Használhat időbeli viszonyrendszert éppúgy, mint a szimbólumok, archetípusok időtlenségét. A festmény azonban mindenekelőtt vízió, és csak vízió, ami nem értelmezési funkciókon keresztül, hanem a látvány közvetlenségében hordozza üzenetét. Ezen belül kényes kérdés, ha a festői szándék magába kívánja foglalni az érzékin túl a szimbolikus teret is. A direkt módon

elhelyezett szimbólumok mint értelemre ható elemek megtörik a vízió közvetlen befogadásának lehetőségét, s mint ilyen, kivezetnek a szorosabb értelemben vett festészetből.

Gallai Judit ezzel szemben mitikusan letisztult környezetbe helyezve mint organikus egységet, nyers őszinteséggel mutatja fel a nőt, a női természet értelmén és érzelmen túli univerzális bekötöttségét a létezésbe. Akár ha reflektor fénye vetül éjszakai ragadozókra, akik nem lelepleződnek, hisz nem leplesznek, hanem az éj leplében a legnyilvánvalóbban élük saját természetüket, s íme, nem vádlón és nem riadtan, de még csak nem is ellenségesen néznek vissza ránk világító szemeikkel, mint akik idegenek vagyunk az ő világukban. A testek vörösén izzanak, teljes az éber aktivitás a sötét tér e lebegő darabjában, ami a legkonkrétabban saját magába gravitál, mégis bekötődik az univerzumba a csillagok és a szemek egylényegűsége által. E létezésziget az eleven élet forrása, a szőlőindák szinte fluoreszkálnak, s a levelek között a testek vörösében a termés. A központi nőalak termékenységi varázslást végez, beavatja a vele szemben lévő, és immár ihletett állapotba került médiumát, aki testhelyzetével, a felfelé fordított talpak passzív kiszolgáltatottságával már mintegy várandós a megtermékenyülésre. A két nő feje a Nagy Göncöl jegyében áll, s a kép centrumában a papnő kezében megjelenik a mágia rekvizituma: a termés. A harmadik nő nemcsak keretez, nemcsak egységbe foglal, de ő az, akinek a jelenlététől túllendül az ábrázolat a személyességen, s válik a nőiség mágikus erőcentrumává. A mezítelenség itt nem hordoz szexuális töltetet, a súlyosan gömbölyödő mellek sem a vágy tárgyai, hanem a termékenység szolgálói. S az átszellemült médium ugyan felkészítve a megtermékenyülésre, de nincs átengedve a férfinak, hanem ide, csakis a nőiséghez, a létezés mágikus talapzatához tartozik.

(Szerk.)